

Nr 149

Av herr **Nilsson** i Östersund, om befrielse från radiolicensavgift för dövstumma i vissa fall.

Barn till dövstumma föräldrar är i många avseenden handikappade, speciellt under uppväxttiden. Om det inte finns äldre syskon i hemmet, som är normalt utvecklade i fråga om talförmågan, har dessa barn under förskoleåldern ingen i hemmet som kan lära dem tala. I normala fall blir ju detta en uppgift för föräldrarna. Språksvårigheterna blir därför ofta större för sådana barn än för barn till hörande föräldrar. Det har visat sig att radion i sådana fall fyller en stor uppgift. Finns det en radioapparat i hemmet så får ju dessa barn, vilkas föräldrar är dövstumma, ändock höra svenska språket talas och vänjer sig på så sätt vid de olika språkljuden. Detta torde vara dem till stor hjälp i språkhänseende, såväl före som under skoltiden.

Med hänsyn till detta synes det mig vara rättmätigt att hem med dövstumma föräldrar, som har minderåriga hörande barn, befrias från avgift för radiolicens. I detta sammanhang må det framhållas att en annan handikappad grupp, nämligen de blinda, redan har motsvarande förmån.

Med tanke på detta och på den stora betydelse som radion har i språkhänseende för barn till dövstumma föräldrar vill jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta hemställa till Kungl. Maj:t, att avgiftsbefrielse för radiolicens måtte beviljas i sådana fall där föräldrarna är dövstumma och har hörande minderåriga barn i hemmet.

Stockholm den 25 januari 1955

Birger Nilsson

Nr 150

Av herr **Åkerström**, om tillsättande av en kommission för undersökning och fortlöpande information beträffande atomstridsmedlens verknings-
medlens verknings.

(Lika lydande med motion nr 84 i Första kammaren.)

Stockholm den 24 januari 1955

E. Oskar Åkerström